

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 13 ສິງຫາ 2023 (08-13-2023)

ແຍກໄວ້ໃນທາງດຳເນີນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ

ການສະແດງຂອງນັກສະແດງໃນໜັງເຮືອງໃດທີ່ຍັງຕິດໃຈທ່ານຢູ່?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດຂະນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໃນຄວາມຈິງແລະຄວາມຮັກ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນຖານະເປັນວັຍລຸ້ນ, ວຽກທຳອິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງົາ ແລະຮ້ານວິດີໂອໃນບ້ານເກີດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຜ່ານການເຮັດວຽກນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄຸ້ນເຄີຍກັບຮູບເງົາແລະການສະແດງຂອງນັກສະແດງທີ່ບໍ່ອາດລືມໄດ້. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີທັງຮູບເງົາທີ່ທັນສະໄໝແລະນັກສະແດງ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຮູບເງົາທັງຫຼາຍແລະນັກສະແດງຕ່າງໆໃນອະດີດ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດບອກໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງນັກສະແດງບາງຄົນສ້າງຄວາມປະທັບໃຈເຊັ່ນນີ້ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການສະແດງ, ມັນເລີ້ມທີ່ຈະເຂົ້າເຮືອງ. ວິທີການສະແດງມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບລະຄອນທົ່ວໄປ. ນັກສະແດງລະຄອນຕົ້ນສະບັບ, ໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນໂຮງລະຄອນບູຮານຂອງ ກຣີກ. ນັກສະແດງໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ, ຄຳສັບພາສາ ກຣີກ ໝາຍຄວາມວ່າ "ຜູ້ທີ່ໃສ່ໜ້າກາກ." ຄົນໜ້າຊີ້ໃຈຄົດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ບ່ອນກັນຕົວຕົນຂອງພວກເຂົາເພື່ອມີບົດບາດເປັນຄົນອື່ນອີກ.

ໃນທຸກມື້ນີ້, ຄຣິສະຕຽນບາງຄົນຖືກເອີ້ນວ່າໜ້າຊີ້ໃຈຄົດ: ການປອມແປງທີ່ໃສ່ໜ້າກາກ. ຄວາມເຂົ້າໃຈແບບນີ້ອາດຈະບໍ່ຍຸຕິທັມແລະບາງທີອາດຈະບໍ່ມີຫຼັກຖານອ້າງອີງ, ແຕ່ວ່າມັນຍັງມີຄົນຈຳນວນຫຼາຍທີ່ເຊື່ອແບບນີ້ໃນສັງຄົມຂອງພວກເຮົາ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອ, ພວກເຮົາສາມາດສັນຍາຕົວເຮົາເອງເພື່ອກາຍເປັນສາວິກທີ່ແທ້ຈິງທີ່ສະທ້ອນເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດແທນ. ດ້ວຍວິທີນັ້ນເມື່ອຄົນເຫັນເຮົາ, ພວກເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູ, ແລະບໍ່ມີຂໍ້ຄວາມທີ່ຂັດແຍ້ງກັນໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ພວກເຮົາສົ່ງໃຫ້.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 2 ໂຢຮັນ 1-4

1. ຈາກເຖົ້າແກ່, ເຖິງທ່ານຍິງທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ກັບບັນດາລູກຂອງທ່ານ, ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຮັກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຈິງ-ແລະບໍ່ແມ່ນແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າຮວມທັງຄົນທັງປວງທີ່ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງດ້ວຍ. 2. ຍ້ອນຄວາມຈິງທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພວກເຮົາ ແລະຊຶ່ງຈະດຳເນີນຢູ່ກັບພວກເຮົາສືບໄປເປັນນິດ. 3. ພຣະຄຸນ, ພຣະເມດຕາ, ແລະສັນຕິສຸກທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດຂອງພຣະບິດານັ້ນ ຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາທັງຫຼາຍໃນຄວາມຈິງແລະໃນຄວາມຮັກ. 4. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີຄວາມຍິນດີຫຼວງຫຼາຍ ເພາະໄດ້ພົບລູກຂອງທ່ານລາງຄົນດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມຈິງ ຕາມທີ່ເຮົາທັງຫຼາຍໄດ້ຮັບຂໍ້ບັນຍັດຈາກພຣະບິດາ.

2 ໂຢຮັນເລີ້ມຕົ້ນໂດຍຜູ້ຂຽນລະບຸຕົນເອງວ່າເປັນ "ເຖົ້າແກ່." ປະເພນີຂອງຄຣິສຕະຈັກແລະມາດຕະຖານການນັດພົບປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່ານີ້ແມ່ນບໍ່ມີໃຜອອກເໜືອຈາກອັດສາວິກໂຢຮັນ, ຜູ້ທີ່ຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນັ້ນຫຼັງຈາກຖືກເລະເທດໂດຍພວກຜູ້ປົກຄອງຈັກກະພັດ ໂຣມັນ ໄປໃນເກາະ ປັດໂມ ຂອງປະເທດ ກຣີກ.

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງຈົດໝາຍສະບັບນີ້ແມ່ນເພື່ອແກ້ໄຂຄຳສອນທີ່ທຳລາຍທີ່ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ອອກ. ໂຢຮັນໄດ້ເຕືອນເຂົາເຈົ້າກ່ຽວກັບ

ຄວາມຄິດທີ່ແຕກແຍກທີ່ຖືກສອນໃນບັນດາສະມາຊິກໃນໂບດທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຜິດພາດກ່ຽວກັບເອກະລັກ ແລະລັກສະນະຂອງພຣະເຊື້ອຄຣິດ (ຂໍ້ທີ 1, 3). ການສອນທີ່ຫຼອກລວງນີ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຜິດຢ່າງໜັກໜ່ວງສອງຢ່າງ:

- ຄວາມຄິດເຫັນນອກຄຣິດ (Heresy): ການສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບຫຼັກຄຳສອນທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສະຕຽນ.
- ການພົ້ນປມາດ (Blasphemy): ການສອນ ຫຼືການປະພຶດທີ່ເຮັດໃຫ້ເສື່ອມເສັ້ນກຽດ ຫຼືລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນຂະນະທີ່ເປີດເຜີຍເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້, ໂຢຮັນໄດ້ໃຊ້ໂອກາດເພື່ອຄົ້ນຫາຫົວຂໍ້ພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ຊີວິດຄຣິສະຕຽນ. ໃນການເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ ໂຢຮັນໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນໃຫຍ່ຫຼວງແກ່ເຮົາກ່ຽວກັບຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຊີວິດຄຣິສະຕຽນ.

ສາມຄຳສອນທີ່ສຳຄັນແມ່ນໄດ້ລະບຸໄວ້ທີ່ຈະຮັກສາພວກເຮົາຈາກຫຼັກຄຳສອນປະເພດທີ່ຜິດພາດ ທີ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາປະຖິ້ມ ຄວາມເຊື່ອ (ຂໍ້ທີ 2-4). ຫຼັກຄຳສອນອັນດຽວກັນນີ້ເປັນຫຼັກທັມແຫ່ງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດທີ່ເປັນຮາກຖານສຳຄັນຂອງການເປັນສາວົກ ຂອງການເປັນຄຣິສະຕຽນ, ພ້ອມດຽວກັນ, ຫຼັກຄຳສອນເຫຼົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້ໃນທາງແຫ່ງການດຳເນີນຊີວິດ.

ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາສອດຄ່ອງກັບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ?

ສາມຫຼັກການຂອງການເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດແມ່ນຢູ່ໃນ:

1. ຄວາມຈິງ (ຂໍ້ 1-4),
2. ຄວາມຮັກ (ຂໍ້ 3, 5-6), ແລະ
3. ການເຊື່ອຟັງ (ຂໍ້ 4,6,8-9)

ທ່ານໂຢຮັນກ່າວເຖິງຫຼັກການທຳອິດ, ຄວາມຈິງ, ມີຫ້າຄັ້ງໃນການເປີດທັງສີ່ຂໍ້ທຳອິດ. ທ່ານສົນທະນາໂດຍສະເພາະແນວຄວາມຄິດ ຂອງການຮູ້ຈັກ, ການຍັງຄົງຢູ່, ການເປັນ, ແລະການເດີນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ. ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສຳຄັນ. ພວກມັນໃຫ້ສັນຍານ ວ່າຄວາມຈິງເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດສຳລັບຕົວເພິ່ນເອງແລະຜູ້ຊົມຂອງເພິ່ນ (ຂໍ້ 1-4)

ໂຢຮັນເລີ້ມຕົ້ນຂໍ້ທີ 3 ດ້ວຍພຣະພອນສາມທົບ: ພຣະຄຸນ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະສັນຕິສຸກ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຂຍາຍຄວາມເປັນຈິງທາງວິນຍານທີ່ປະເສີດເຫຼົ່ານີ້ໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກ, ເຊື່ອ, ຮັກ ແລະໃຫ້ກຽດແກ່ຄວາມຈິງ. ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່, ຜູ້ເຊື່ອຖືຢູ່ທີ່ນັ້ນກຳກຳລັງເຮັດຢູ່.

ໃຫ້ສັງເກດວ່າໂຢຮັນເລີ້ມຕົ້ນໂດຍການສະແດງຄວາມຄຳນັບຕໍ່ກຸ່ມ, ລວມທັງການຮັບຮູ້ຂອງລາວວ່າຄວາມຈິງແມ່ນຄວາມສຳຄັນ ສຳລັບພວກເຂົາ. ແຕ່ຄຳເຫັນຂອງເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍຢ່າງຊັດເຈນເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເພິ່ນວ່າມີພຽງແຕ່ "ບາງຄົນ" ຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືທີ່ ຢ່າງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ, ເຖິງວ່າຈະມີຄຳສັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ (v. 4).

ພວກເຮົາກຳລັງມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ຫຼາຍຄົນປະຕິເສດວ່າຄວາມຈິງນີ້ບໍ່ມີເລີຍ. ຄົນອື່ນໆຮັບຮູ້ການເປັນຢູ່ຂອງຄວາມຈິງ, ແຕ່ປະຕິ ເສດວ່າການສາມາດຮູ້ຈັກມັນໃນທາງໃດທາງນຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ. ແລະກໍຍັງມີຄົນອື່ນອີກທີ່ບໍ່ຍອມມີພັນທະໃດໆຕໍ່ຄວາມຈິງນີ້. ໃນທາງກົງ ກັນຂ້າມ, ພຣະຄຳພິສັ່ງໃຫ້ພວກເຮົາທີ່ເປັນຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ຢ່າງຕາມຄວາມຈິງ. ຄຳວ່າ "ຢ່າງ" ແມ່ນຄຳສັບຄ້າຍຄື "ດຳເນີນຊີວິດ." ພຣະ ເຈົ້າຄາດຫວັງແລະບັນຊາຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ຢ່າງຫຼືດຳເນີນຊີວິດແລະຕິດສນິດຢ່າງກົມກຽວກັບຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຄວາມຈິງແລະເຊື່ອ ຄວາມຈິງ, ເປັນພິເສດແມ່ນວ່າມັນໄດ້ຖືກປະກາດໄວ້ແລ້ວໃນພຣະຄຳພິສັກສິດ—ພຣະຄຳພິບໍລິສຸດ.

2. 2 ໂຢຮັນ 5-6

5. ທ່ານຍິງເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊີນທ່ານໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍຮັກເຊິ່ງກັນແລະກັນ ບໍ່ແມ່ນເໝືອນກັບວ່າເຮົາໄດ້ຂຽນຂໍ້ບັນຍັດໃໝ່ມາຍັງທ່ານ ແຕ່ເປັນຂໍ້ບັນຍັດທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ມີມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເດີມ. 6. ນີ້ແຫຼະ, ເປັນຄວາມຮັກ ຄືໃຫ້ເຮົາທັງຫຼາຍປະຕິບັດຕາມບັນດາຂໍ້ບັນຍັດ ຂອງພຣະອົງ ນີ້ແຫຼະ, ເປັນຂໍ້ບັນຍັດທີ່ທ່ານທັງຫຼາຍໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນເດີມນັ້ນ ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມ.

ໂດຍໄດ້ກຳນົດຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຈິງ, ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ຫັນໄປຫາຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຮັກ. ຄວາມຮັກເປັນຄຳຂວັນທີ່ຄຸ້ນເຄີຍກັບຜູ້ຮັບຈົດໝາຍ (ຂໍ້ 5), ຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບການສຳຜັດກັບຈົດໝາຍສະບັບທຳອິດຂອງເພິ່ນ, ໃນສິ່ງທີ່ໂຢຮັນໄດ້ຂຽນເປັນຫົວຂໍ້ຍືດຍາວໃນ (1 ໂຢຮັນ).

ຄວາມຮັກທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຂອງພຣະເຢຊູເປັນຫຼັກພື້ນຖານຂອງການສອນຂອງໂຢຮັນ. ຄຳສັ່ງທີ່ຈະຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນໄດ້ຖືກຊີ້ນຳຕົ້ນຕໍກັບຜູ້ເຊື່ອແລະສຳລັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອ (2 ໂຢຮັນ 5). ໃນຂະນະທີ່ຊາວຄຣິສະຕຽນແນ່ນອນວ່າຄວນຮັກຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອຄືກັບຜູ້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະລະຊີວິດເພື່ອ, ຄຳແນະນຳຕົ້ນຕໍທີ່ນີ້-ແລະຢູ່ໃນການສ້າງຕັ້ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ໃນລະຫວ່າງການຮັບສິນມະຫາສນິດ-ແມ່ນໄດ້ຕົງໃສ່ ຕໍ່, ສຳລັບ, ແລະລະຫວ່າງຊາວຄຣິສະຕຽນ.

ໃນຂະນະທີ່ຄວາມຮັກເປັນຮູບພາບທີ່ສວຍງາມຂອງຄວາມກົມກຽວກັນຂອງຄຣິສະຕຽນ, ມັນບໍ່ຄວນຖືກເຂົ້າໃຈຜິດວ່າໝາຍເຖິງສິ່ງອື່ນນອກເໜືອຈາກສິ່ງທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບັນລະຍາຍ. ໂລກຂອງພວກເຮົາມີຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍເຮື່ອງຄວາມຮັກກັບແນວຄວາມຄິດແລະຮູບພາບທີ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະຄຳພີ.

ໃນຈົດໝາຍສະບັບທຳອິດ, ທ່ານໂຢຮັນໄດ້ສອນວ່າ "ພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມຮັກ" (1 ໂຢຮັນ 4:16). ຄວາມຮັກທີ່ແທ້ຈິງແມ່ນສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ. ຄຸນລັກສະນະຂອງຄວາມຮັກໃນພຣະຄຳພີແມ່ນຄວາມອົດທົນດົນນານ, ຄວາມເມດຕາກະຣຸນາ, ຄວາມຖ່ອມຕົວ, ການເສັງສະລະ, ແລະການປົກປ້ອງ. ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ຄວາມຮັກບໍ່ເຄີຍພໍໃຈໃນສິ່ງທີ່ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເອີ້ນວ່າຄວາມຊົ່ວ. ມັນປິຕິຍິນດີໃນຄວາມຈິງແທນທີ່ຈະປະຕິເສດມັນ (1 ໂກຣິນໂທ 13:4-7).

ການໃຊ້ຄຳນິຍາມໃນພຣະຄຳພີຂອງຄວາມຮັກນີ້, ໂຢຮັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສາມັກຄີໃນຄວາມຈິງ. ຄວາມສາມັກຄີຂອງຄຣິສະຕຽນມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແລະອີງໃສ່ຄວາມຈິງ-ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງມັນ. ນີ້ຍັງຄົງເປັນຄວາມຈິງໃນທຸກມື້ນີ້. ຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພຣະເຈົ້າ, ເອກະລັກຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະຄວາມຮັກຂອງຜູ້ເຊື່ອທີ່ມີຕໍ່ກັນແລະກັນແມ່ນພື້ນຖານຂອງຄວາມສາມັກຄີຂອງຊາວຄຣິສະຕຽນ. ສິ່ງທີ່ກະຈາຍອອກມາດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນແລະອາລົມຄອນແຄນນີ້ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກຄຳສອນຕ່າງໆໃນພຣະຄຳພີ.

ຈົ່ງຈື່ໄວ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງ 2 ໂຢຮັນແມ່ນເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບການສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຄົນນອກສາສນາ (heretics) ໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຈິງກ່ຽວກັບເອກະລັກຂອງພຣະຄຣິດ, ທຳລາຍຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ (2 ໂຢຮັນ 7). ດັ່ງນັ້ນ, ໂຢຮັນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຖືສາມັກຄີກັນໃນຄວາມຮັກທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ຄວາມຈິງ, ແລະໃຫ້ເຊື່ອຟັງໃນການປະຕິເສດຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງແລະການສາມັກຄີທີ່ບໍ່ຮິສຸດຂອງສິ່ງຕ່າງໆເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ສນັບສນູນສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັບພຣະຄຳພີ.

ເປັນຫຍັງການເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງຄວາມຈິງແລະຄວາມຮັກຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍໃນຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສະຕຽນ?

3. 2 ໂຢຮັນ 7-9

7. ເພາະວ່າມີຜູ້ຫຼອກລວງເປັນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ອອກໄປໃນໂລກ ຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສະເດັດລົງມາຮັບຊາດເປັນມະນຸດ ຄົນນັ້ນແຫຼະ, ເປັນຜູ້ຫຼອກລວງແລະເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ. 8. ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ເສັງຜົນປໂຍດໃນການເຮັດຂອງຕົນ ແຕ່ເພື່ອພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບບຳເໜັດເຕັມສ່ວນ. 9. ຜູ້ໃດລ່ວງເກີນແລະບໍ່ດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະໂອວາດຂອງພຣະຄຣິດຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໃດດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະໂອວາດນີ້ ຜູ້ນັ້ນແຫຼະ, ທັງມີພຣະບິດາແລະມີພຣະບຸດ.

ທີ່ນີ້ທ່ານໂຢຮັນຍ້າຍໄປສູ່ຈຸດສຳຄັນອີກອັນນຶ່ງຂອງການຖືກແຍກຕັ້ງໄວ້: ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງໝັ້ນໃນຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດແລະເດີນໄປໃນການເຊື່ອຟັງຄຳສອນນັ້ນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ຜູ້ຫຼອກລວງທີ່ໂຢຮັນກ່າວເຖິງອາດຈະສອນສິ່ງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າສົມເຫດສົມຜົນ, ແຕ່ຄຳແນະນຳຂອງພວກເຂົາບໍ່ແມ່ນຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ. ມັນໄປນອກເໜືອການສອນຂອງພຣະຄຳພີ. ການປະຕິເສດຄວາມຈິງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ບັນລຸເຖິງລະດັບຄວາມຮູ້ໃນພຣະຄຳພີທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຄວາມລອດ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຄວນໄວ້ວາງໃຈພວກເຂົາ.

ການປະຕິບັດອັນໃດແດ່ທີ່ສາມາດຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງຈາກການສອນຜິດ?

ຄວາມຜິດພາດຂອງພວກຫຼອກລວງເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນໄດ້ປ່ຽນແປງທິດທາງຫຼັກຄຳສອນຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສະຕຽນ. ດ້ວຍເຫດນີ້ທ່ານໂຢຮັນຈິງເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ "ຜູ້ຕໍ່ສູ້ພຣະຄຣິດ." ຄວາມຜິດພາດຕົ້ນຕໍຂອງພວກເຂົາແມ່ນການສອນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເປັນມະນຸດທີ່ແທ້ຈິງ. ນີ້ແມ່ນຄຳສອນປອມ ທີ່ຕໍ່ມາຖືກເອີ້ນວ່າ ໂດແຊັດຕິດຊິມ (Docetism). [(ຄຳສອນຂອງພວກຄົນກຸ່ມນີ້ທີ່ມີສ່ວນກັບພວກ ນັສຕິກສ໌ (Gnostics) ທີ່ສອນວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ມີຮ່າງກາຍມະນຸດແລະຄວາມທໍຣະມານແລະຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງເທິງໄມ້ກາງແຂນຊຶ່ງປາກົດເຫັນນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນແທ້.)] ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຕົກລົງເຫັນດີວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນມາຈາກເບື້ອງເທິງແລະທັງເປັນພຣະເຈົ້າ, ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະເຈົ້າໃນເນື້ອໜັງ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດແນວຄວາມຄິດທາງທິສະດີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະເຈົ້າແລະເປັນພຣະເຈົ້າ-ມະນຸດ, ເປັນພຣະເຈົ້າເຕັມສ່ວນແລະເປັນມະນຸດເຕັມສ່ວນ, ມີສອງທັມມະຊາດໃນບຸກຄົນຈາກເບື້ອງເທິງ. ການສອນໃນພຣະຄຳພີນີ້ແມ່ນເອີ້ນວ່າ "ໄຮພັສແຕຕິກ ຢູນຽນ (hypostatic union)" ແລະເປັນພື້ນຖານຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ. ການເປັນມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບພຣະອົງໃນການເປັນເຄື່ອງບູຊາສຳລັບພວກເຮົາແລະເປັນຕົວແທນໃຫ້ພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າໃນຖານະເປັນຜູ້ໄກ່ເກັ່ງ(ຜູ້ກາງ). ໂດຍການປະຕິເສດທັມມະຊາດມະນຸດຂອງພຣະເຢຊູ, ພວກຫຼອກລວງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຕີລາຄາຕໍ່າການບັງເກີດເປັນຂຶ້ນມາ (ພຣະເຈົ້າກາຍເປັນເນື້ອໜັງ), ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບພຣະເຢຊູທີ່ຈະເປັນພຣະເມຊີອາ.

ພຣະຄຳຕອນນີ້ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບພວກເຮົາຫຼາຍເພາະວ່າພວກເຮົາອາສັຍຢູ່ໃນເວລາທີ່ບາງຄົນມີທັສນະທີ່ຂາດແຄນຂອງຄວາມຈິງແລະຄວາມຮູ້ທີ່ຕື່ນໆຂອງພຣະຄຳພີທີ່ພວກເຮົາສາມາດເຫັນຄວາມຜິດພາດດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ. ອັນຕະລາຍຂອງການຮັບເອົາຫຼັກຄຳສອນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຫຼືບໍ່ຕັ້ງຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ. ຖ້າຫາກວຽກງານຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຄວາມຈິງ, ຜົນກະທົບຂອງຂ່າວປະເສີດຈະຖືກກົດຂວາງໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສຳຄັນທີ່ກຸ່ມຂອງເຮົາຮັກສາຄວາມຈິງແລະຄວາມຮັກໄວ້ເປັນຈຸດໃຈກາງຂອງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຄ້າຍຄືພຣະຄຣິດຂນະທີ່ພວກເຮົາເດີນໃນຄວາມຈິງແລະຄວາມຮັກ. ເລືອກເອົານຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອ່ານ.** ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນແຕ່ລະມື້ໃນອາທິດນີ້. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຈົດໝາຍຂອງອັດສາວິກໂຢຮັນ: 1, 2, ແລະ 3 ໂຢຮັນ? ປຶ້ມເຫຼົ່ານີ້ມີທັງໝົດເຈັດບົດ-ບົດນຶ່ງຕໍ່ມື້! ແລ້ວທ່ານຈະເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຈິງ.
- **ເພີ່ມອີກ.** ມີສະຕີເສີມຄວາມຮັກຂອງທ່ານເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ອື່ນອາດຈະດ້ວຍຄຳເວົ້າຫຼືການກະທຳແຕ່ລະມື້ໃນອາທິດນີ້. ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍສິ່ງເລັກນ້ອຍເຊັ່ນວ່າ ຂໍຄວາມຫຼືຄຳຍ້ອງຍໍ. ມັນຈະສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງໃນຊີວິດຂອງທ່ານແລະຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລ້ວທ່ານຈະຢັ້ງເລີກລົງໃນຄວາມຮັກຂອງທ່ານ.
- **ຄົນດີ.** ກຳນົດຄົນທີ່ທ່ານມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະຮັກໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ. ຈົ່ງອະທິຖານສຳລັບຄົນນີ້ທຸກວັນແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດໂອກາດທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍຫຼືຊອກຫາການຮັບການອະພິຍໃນອາທິດນີ້. ແລ້ວທ່ານຈະເປັນແບບຢ່າງການເຊື່ອຟັງ.

ສອງໂຢຮັນແມ່ນອີກຢ່າງນຶ່ງທີ່ເຕືອນເຖິງການຊຳລະຂອງພວກເຮົາ. ການແຍກຕັ້ງໄວ້ສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ໃນສາມການກະທຳ: ຄວາມຈິງ, ຄວາມຮັກ, ແລະການເຊື່ອຟັງ. ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະເປັນຕົວຂອງແຕ່ລະຄົນໃຫ້ແກ່ໂລກທີ່ເບິ່ງເຮົາຢູ່.

ອຸປຸຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນປັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

